

HUGONOTSKI (3) *ai*

Oba o prawdopodobnie jasne.

sg m N hugonotski (2). ◇ pl A subst hugonotski(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „hugonot”; pochodzący od hugonotów (3) : HVgonotfki fortel. WujJud 172v marg [idem] Mm 2.

Szereg: »luternski i hugonotski« (1): Ktora to Confefsia gdy do rąk náleznych przyfzłá/ obaczylichmy że oná pod pięknym Wyznánia Wiáry Powfzechnego Kościołá tytułem/ wielkie á zarázliwe iády/ y fproftne Luternskie y Hugonotfkie Szwáycárfkie błędy w łobie záziera. WujJud A6v.

KN